

Önreflexió

Készítette: Molnár Éva

A foglalkozás ideje: 2014. 03. 12.

Kliens neve: Sz. I.

A foglalkozás típusa: afázia terápia

Mennyire volt önálló a foglalkozás megtervezésében?

A záró foglalkozásom tervezetét a gyógypedagógus mentor iránymutatása alapján minden részletét tekintve önállóan dolgoztam ki. A feladatokat is saját ötlet alapján írtam meg, ügyelve arra, hogy azok a beteg képességszintjének megfeleljenek.

Mennyire volt kreatív?

A feladatlapokat a korábbi terápiás munkához hasonlóan önállóan állítottam össze és szerkesztettem meg. Igyekeztem változatos eszközöket készíteni, melyek lekötik a beteg figyelmét. Az órát úgy építettem fel, hogy több feladattípus egymást váltva jelenjen meg benne a monotonitás elkerülése érdekében.

Az óratervezet mennyire felel meg az elvárt formai és szakmai követelményeknek?

Mennyire részletes? Bevált-e a tervezet?

Célom az volt, hogy az óratervezetet a lehető legrészletesebben dolgozzam ki, hogy az alapján jól követhető legyen a külső szemlélők számára is az óra menete. Úgy gondolom, a formai és szakmai követelményeknek egyaránt megfelel, ráadásul a foglalkozás során be is vált. Egyetlen egy ponton kellett rövidíteni az egyik feladattípuson (szövegértés); ezt a tervezéskor azért nem kalkuláltam be, mert a beteggel folyó korábbi munka során gyakran oldott meg hasonló terjedelmű feladatokat.

A kitűzött célokat sikerült-e megvalósítani?

A foglalkozás célja az volt, hogy a nyelvi szintek (fonológiai, grammatikai, szintaktikai, szemantikai, pragmatikai szintek) fejlesztése egymásra épülő módon valósuljon meg. Úgy vélem, a foglalkozás a célját elérte, mi több, oldott légkörben folyt a munka.

Arányos volt-e az időbeosztás?

A feladatokra igyekeztem egyenlő időt biztosítani. Ahol több időt szántam egy feladatra (pl. mondataalkotás, szövegértés), ott azt a feladat típusa, ill. a beteg teljesítményének figyelembevétele indokolta.

A készített, illetve használt speciális eszközök mennyire voltak hatékonyak és motiválóak?

Célom az volt, hogy a feladatlapok letisztult formájúak legyenek és jól áttekinthetőek legyenek annak érdekében, hogy a beteg a feladatra tudjon koncentrálni. Igyekeztem esztétikus képek felhasználásával megszerkeszteni a feladatlapokat, ill. a változatosság érdekében színes, élethű képkártyákat használtam. Az írásos válaszoknál pedig jól elkülöníthetően jelöltem a válaszadás helyét. Ezért véleményem szerint eszközeim hatékonyak bizonyultak.

Az óra megtervezett felépítése és a megvalósult menete hol és mennyire tért el? Miért?

Az óra menetében egy esetben tartottam indokoltnak a tervtől való eltérést. A szövegértésnél a kérdések mennyisége a beteg aktuális állapota miatt soknak bizonyult, így ha minden fejlesztési területre szerettem volna hatni az órán úgy, hogy a beteg ne fáradjon el a végére, le kellett rövidítenem a szövegértési feladatot. Ill. többek között azért sem szerettem volna erőltetni, mert észrevettem, hogy válaszadásai között egyre több gondolkodási idő telik el, és nem láttam értelmét a szokatlanul hosszú gondolkodási idő biztosításának, hiszen elfáradt, véleményem szerint érdemes volt újabb típusú feladatra váltani. A meg nem válaszolt kérdéseket természetesen délutáni gyakorlásra javasoltam.

Milyen volt az óra szervezettsége és dinamikája?

Úgy gondolom, az óravezetés dinamikusan zajlott. Többek között az előző bekezdésben tárgyalt rövidítés is az óra dinamikájának megőrzését szolgálta. Ha a beteg megakadt valamely feladat során, mindig pontos instrukcióadással és segítségadással igyekeztem előrelendíteni haladását.

A feladatok tartalma, mennyisége és minősége és a beteg szintje mennyire felelt meg egymásnak?

A feladatok minden esetben fokozatosan készítették elő az azt követőt. Tartalmuk és minőségük megfelelt a beteg képességszintjének; épp csak annyival voltak nehezebbek, hogy a fejlesztő hatás megvalósulhasson, de azért ne legyen túl nehéz a motivációvesztés

megelőzése érdekében. Mennyiségüket tervezhettem volna kevesebbre, de a fentiekben már részletezett megfelelő és indokolt változtatással minden didaktikai cél megvalósult.

Az óra módszertani logikai rendje megfelelően lett-e megtervezve (idő arányok, csoport sajátosságok)?

Igen, az egyre magasabb szinten lévő nyelvi szintek fejlesztésére vonatkozó feladatokra egyre több időt hagytam figyelembe véve a beteg korábról ismert képességeit és teljesítményét is.

Az óra eltervezett irányítása megvalósult-e (motiválás/ellenőrzés/értékelés)?

Igyekeztem minden egyes elért eredményéért folyamatosan dicsérni a beteget, ill. pontos visszajelzéseket adtam teljesítményéről. A foglalkozás legelején a szokott módon leellenőriztem és közösen javítottuk délutáni feladatait. A feladatok során folyamatosan dicsértem, motiváltam a beteget minden egyes értékelhető lépéséért. Az óra végén teljesítményére vonatkozóan összegezően véleményeztem munkáját.

Mennyire volt eredményes a beteggel való csoportos és egyéni kommunikáció, mennyire váltak be a kommunikációs technikák?

A kommunikáció során nem volt probléma, sikerült megtalálni a beteggel a közös hangot. A feszültebb, a beteg számára esetleg frusztráló helyzeteket humorral igyekeztem oldani.

Hatékonyan ellenőrzött, értékelt-e az óra során?

Úgy gondolom, a betegben nem maradt kérdés, mert minden lehetőséget megragadtam arra, hogy teljesítményéről pontos visszajelzést adjak. Próbáltam meggyőződni arról is, hogy az ellenőrzések, javítások során biztosan érti-e, miért kell esetleg javítani az általa adott választ. Ezért véleményem szerint az értékelés elérte a célját.

Sikerült-e váratlan szituációkra, helyzetekre reagálni?

Kissé váratlanul ért, hogy a szövegértési feladat során ennyire kimerült a beteg. Ezt figyelembe véve azonban lerövidítettem a feladatot, hogy ettől függetlenül minden tervezett terület fejlesztésére maradjon idő.

A foglalkozás érzelmi légkörét milyennek ítélte meg? Ön hogyan érezte magát az órán?

Kezdetben szembesültem némi stresszel a teljesítményem értékelésének tudatából adódóan, de a beteggel mindvégig megvolt a közös hang, és sikerült elmélyülnöm a foglalkozástartásban. Jól éreztem magam, örülök, hogy sikerült hatékonyan kommunikálnom, és úgy tűnik, a megfelelő módon tudtam segíteni a beteget, ha arra szüksége volt.

A foglalkozás önreflexiója és gyakorlatvezetője visszajelzései alapján mi az, amin változtatna?

Fontos, hogy a terápiás foglalkozás során egyes szám harmadik személyben beszéljek a beteg által elért eredményekről. Hiszen azokat az ő munkája során érdemelte ki, és nem feltétlenül együtt értük el azokat; én legfeljebb instruáltam a folyamatot. Lélektani szempontból erre még érdemes lesz figyelnem a későbbiekben.